

Styvevaaben at dræbe Ræbe og endvidere, hvad jeg har tilføjet i mit Lovforslags § 4, Maarer samt derhos Sildere og Væfeler, hvilke allerede ere nævnte i Lovforslaget om Fredning af visse nyttige Dyr. — § 5 i mit Lovforslag omtaler Handelen med Wildt, der er fældet i Fredningstiden. Som Forholdene nu ere, kan man finde offentlig udhængt til Salg Wildt, som Lovgivningen har forbudt at dræbe paa den Tid, da det udbydes til Salg. Derved seer man altsaa igjennem Fingre med, at Lovgivningen offentlig overtrædes, og man støtter saaledes paa en indirecte Maade det, som man selv har forbudt. Jeg anseer det i Modsigning hertil for at være rigtigt at forbyde Handelen med de Arter af Wildt, som man bestemmer sig til at frede til en vis Tid af Aaret, i den Tid, i hvilken de skulle være fredede, eller mere nøagtig at forbyde Handelen dermed fra 14 Dage, efterat Fredningen er begyndt, da det vil være nødvendigt at indrømme nogen Tid til at forhandle det Wildt, der er skudt i Slutningen af den tilladte Jagttid. — Mit Lovforslags § 6 omhandler dernæst Handelen med svenskt og norsk Wildt i Danmark. Der har nemlig i de senere Aar meget hyppig lydt Klager fra Sverrig over, at man her i Danmark kunde finde udhængt til Salg Wildt fra Sverrig, og ligeledes fra Norge, paa Tider, da det var forbudt at fælde det i Nabolandene; man har bellaget sig over den Skade, der derved tilføiedes Jagten i Sverrig og Norge. Det forekommer mig, at disse Klager ere berettigede, og Lovforslagets § 6 gaar derfor ud paa at forbyde Salg i Danmark af de tre Arter af Wildt, som ikke findes hos os, men som hyppig sendes os fra Sverrig og Norge, nemlig Tiurver, Hjerper og Rhyper, i disses Fredningstid der. Denne strækker sig i Sverrig fra den 16de Marts til den 10de August, og, da jeg har anseet det for rigtigst at give en Frist af 3 Uger til at sælge det i rette Tid skudte Wildt, eftersom det svenske og norske Wildt kan holde sig temmelig længe, har jeg altsaa sat Tiden, da det nævnte Wildt ikke maa sælges i Danmark, til Tidsrummet fra den 6te April til den 10de August. — Lovforslagets § 7 handler endelig om Paatalen

og Bøderne. I den nugældende Jagtlovgivning er det forbeholdt Communalbestyrelserne og enhver Jagtberettiget i en Commune at paatale Overtrædelser af Jagtlovgivningen med Hensyn til Fredning af Wildtet. Hvad Communalbestyrelserne angaaer, da have disse jo imidlertid ganske andre Ting at tage vare end at paasee, at man ikke fhyder Wildtet i dets Ungletid, og der kan altsaa slet ikke blive Spørgsmaal om nogen praktisk Anvendelse af den Ret, som er tillagt Communalbestyrelserne til Paatale. Hvad dernæst de Private angaaer, da skal det være en Jagtberettiget i Kommunen, fra hvem Paatalen skal udgaae, og deraf følger blandt Andet den Besynderlighed, at den, der har Jagtretten i en heel Commune, staaer aldeles udenfor Jagtlovgivningen i saa Henseende. Vil man derhos give Bestemmelser, som forbyde Salget af Wildt, kunne disse aldeles ikke opretholdes uden ved offentlig Paatale, ligesom Bestemmelserne om Fredning af Wildt i Ungletiden, som sagt, i Virkeligheden heller ikke kunne opretholdes uden ved Paatale af denne Art. Jeg foreslaaer derfor i § 7, at Paatalen af Jagt i uberettiget Tid og Salg af Wildt fældet i uberettiget Tid skal være Gjenstand for offentlig Politisag. Jeg beder, at man ikke vil misforstaae dette Forslag saaledes, som om det var dets Mening, at Paatalen af uberettiget Jagt, det vil sige af Jagt paa en Andens Enemærker, ogsaa skulde være Gjenstand for offentlig Politisag. Det er ikke Meningen; i saa Henseende gjør Lovforslaget ingen Forandring i det nu Bestaaende. Paatalen deraf maa, som det nu er, være en privat Sag. Det 2det Stykke af § 7 handler om Bøderne og om, hvem de skulle tilfalde. Efter den nugældende Lovgivning tilfalde Bøderne for ulovlig Jagt og for hvert enkelt Stykke fældet Wildt den Jagtberettigede, der klager over, at Andre have gjort sig skyldige i uberettiget Jagt paa hans Enemærker. Jeg finder, at dette er en uheldig Bestemmelse. Det forekommer mig ikke rigtigt, at Bøderne, saaledes som hidtil, tilfalde den Jagtberettigede eller tilkommes en Privat, og jeg har derfor i det sidste Stykke af § 7 optaget den Bestemmelse, at alle Bøder for Overtrædelser af den Lov,